

UFOJEN FILOSOFIA 3

Hyllerö

Ufoja on monenlaisia. Tässä kirjoituksessa ufot ovat yleensä niitä, joiden maailmaan örkit ja reptilianit eivät pääse. Pääseekö Saatana? Sepä onkin hyvä kysymys.

En erityisemmin erittele ufoja. Paitsi nyt Hyllerön. Hän on hyvin voimakas yli-ufo. Alati hyväntuulinen vanha mies. Turkoosi, aavistuksen möhkömainen olento. Pituudeltaan noin viisi metriä, mutta voi esiintyä myös ihmisen kokoisena. Hyllerö tykkää pukeutua hieman samanlaiseen haarniska-asuun kuin Marvel-hahmo Galactus, paitsi että Hyllerön haarniska on kullan ja hopean värinen. Hyllerön haarniska-asu sisältää myös kypärän, jossa on kaksi tai kolme ylöspäin törröttävää uloketta. En tiedä mikä tarkoitus niillä on, mutta ehkä hän poimii niiden avulla signaaleja kosmoksesta.

Tekoälyn näkemys Hylleröstä.

Veikkauksen Hyllerö.

En tiedä mikä hänen oikea nimensä on. Hyllerö-lempinimen hän sai estäessään toistuvasti Veikkaus-voittoni. Joku toinen ufo laittoi hänen kasvonsa Veikkauksen Hyllerö-digiarpaan. Siellä hän vartioi, etten vaan voita mitään.

Onko Hyllerö pohjimmiltaan ilkeämielinen ja pahansuopa? Hyvin hankala tyyppi hän ainakin on. Jos sanon, että Hyllerö käyttää minua hyväkseen, voi joku sanoa minusta samaa kun juon maitoa ja syön lihaa ja kananmunia. Hyllerö on joka tapauksessa ottanut ison roolin tässä projektissa, jota itse kutsun elämäkseni. Eikä hän pidä minusta. Kerran Hyllerö sanoi minulle, että onhan tämä kaikki hieman väärin sinua kohtaan, mutta toisaalta palvelet kokonaisuutta parhaiten näin. Sen sijaan, että "tekisit juttuja".

"Antaa muiden tehdä nyt ja tee sinä sitten joskus toiste", hän sanoi, vaikka tietää, että toista kertaa ei minun tapauksessani tule.

Kerran Hyllerö sanoi minulle demonien kautta, että hänellä ei ole ollut ketään kaltaistani pitkään aikaan. Eikä tätä saa päästää hukkaan. Tuona päivänä demonit olivat olleet kimpussani koko päivän ja se oli kyllä aikamoinen painajainen, jatkuen koko yön ja vielä seuraavan päivän. Silloin opin pelkäämään Hylleröä. Hän osaa olla todella ikävä. Ihmisen pitäminen väkisin hereillä on yllättävän voimakas ase. Siihen kun lisää äänet, lihasten nykimisen, visuaalisen tykityksen ja valtavan henkisen paineen, niin johan alkaa puntti tutista.

Ehkä Hyllerö hoivaa omia suosikkejaan ihmisten joukossa. Ja minä olen hänen työkalunsa näiden ihmisten auttamiseen. Jonkun on pakko kärsiä, jotta nämä ihmiset voivat iloita ja onnistua. Miksi hän ei revi sitä hyötyä omasta selkänahastaan, jos se kerran on hänelle niin tärkeää?

Vähän aikaa tuollainen menettelee. Onhan elämäni kuitenkin verraten muihin laamaneihin melko siedettävää. Mutta pitkässä juoksussa tietoisuus omasta hyödykkeellisyydestä turhauttaa. Onhan vieläpä niin, että kun totut tiettyyn asiaan, se ei enää vituta, jolloin kierroksia on pakko revittää muilla keinoilla. Pikkuhiljaa elämäsi kurjistuu entisestään, kun siitä otetaan kivoja elementtejä pois ja laitetaan vittumaisia tilalle. Mikään hauska ei voi onnistua ja mieltä on kaihertava alituinen alakulo. Kunnon vitutus voi äityä jopa fyysiseksi kivuksi. On ehkä ihme, että en ole saanut syöpää.

Ei voi myöskään välttyä siltä ajatukselta, että Hyllerö kumppaneineen käyttävät hyötyenergiaa omaksi ilokseen. Että ne ovat kenties jääneet koukkuun siihen euforiaan, jota kiusaamisestani saa. Myös se ajatus on vaikea sivuuttaa, että he yksinkertaisesti vihaavat minua. Tai ehkä vihaaminen on Hyllerön kaltaiselle yli-ufolle vierasta. Hän ei alennu vihaamaan ketään. Hän ei vain yksinkertaisesti välitä muista kuin itsestään ja omista ajatuksistaan. Narsistina hän tietää parhaiten, ja muut eivät ymmärrä mitään. Kaikenhan voi aina perustella koulutus-näkökulmalla. Ei kai venäläistä Vaganovan baletti-akatemiaakaan tunneta pehmeistä metodeistaan.

Sitten on se mahdollisuus, että Hyllerö on satanisti. Tai että Saatana käyttää häntä työkalunaan kostakseen minulle. Olenhan kirjoitellut kaikenlaista, enkä suostu liittymään. Nisti tai satanisti, Hyllerö on joka tapauksessa minulle vihollinen, mikä on ikävää, sillä hän on niin voimakas.

Hyllerö ja kitara

Noin vuonna 2013 Hyllerö ja joku toinen ufo ilmaantuivat minulle unessa. He olivat varmasti nähneet, että seuraavana vuonna lopettaisin kitaransoiton ja sitä seuraavana juomisen. Hyllerö sanoi, että voisi tulla tilalleni, jos haluaisin lopettaa ihmisenä elämisen.

"Älä lopeta soittamista, äläkä myy soittimia. Minua kiinnostaa kitaransoittaminen", Hyllerö sanoi.

Hymyssä suin hän jatkoi aprikoiden, miten mahtaisi pärjätä nahoissani?

Tulin mustasukkaiseksi omasta elämästäni. En halunnut luovuttaa sitä Hyllerölle tai kenellekään. Kielsin häntä varastamasta elämäni.

Hyllerö tietää mistä narusta vetää. Hän tiesi myös, että kitara oli hyvin tärkeä elementti kiusaamisessani. Kaiken siihen liittyvän sabotointi ja jinxaaminen tuottivat mittavan mutta helpon hyödyn satanisteille. Varmasti myös Hyllerölle.

Komitea

Muutamaa vuotta myöhemmin jouduin unessani ufo-komitean eteen. Sanoisin, että ne olivat yli-ufoja.

Hyvin pelkistetyssä tilassa oli kolme pöytää. Tilan keskellä istui kolmen ufon paneeli. Vasemmalla sivulla oli kahden ufon paneeli. Takana hieman ylempänä istui oman pöytänsä takana yksi ufo. Seisaallaan tilan keskellä oli yksi, jonka rooli oli toimia tilaisuuden esittelijänä. Oikealla, isoimman pöydän vieressä, seisoi Hyllerö. Hän esitti minulle kysymyksiä.

Olin laskuhumalassa. Miksi minua piti kuulla juuri silloin? Jäljet johtavat syytötehtaalle. Hyllerö kysyi, mitä haluaisin elämässäni tehdä? Vastasin, että haluaisin olla kuin John Rambo, yksinäinen kommando. Surumielinen ja paatunut loner, joka taistelee koko maailmaa vastaan. Sanoin myös, että haluaisin olla salainen agentti tai salapoliisi.

Yksi ufoista sanoi, että yksin oleminen ei ole viisasta. Eivätkä ihmiset viihdy yksin. Hän oli oikeassa. En vain osannut suhtautua ufo-komiteaan asiallisesti. En ottanut ufoja vakavasti. Näyttäväthän ne ihmisen silmään hieman erikoisilta, kuin piirroshahmoilta. Vaikka olivatkin kaikki suurinpiirtein saman kokoisia kuin minä. Kukaan ei ollut tällä kertaa viisimetrinen.

Kaikki komitean ufot ottivat osaa keskusteluun. En muista mitä ne sanoivat. Jossain vaiheessa kyllästyin ja aloin vittuilla, mutta ufot pitivät pokkansa. Hyllerö näytti tyytyväiseltä. Komitean ufot näkivät varmasti koko jutun läpi, mutta ainakin yksi heistä ehti suuttua minulle. Taisin olla aika räävitön kommentteissani heidän ulkonäöstään ja muusta. Ellen väärin muista, vedin yhtä parrastakin, tanssahdellessani ympäri tilaa laukoen solvauksia sarjatuulella joka puolelle.

Monet ufot pitävät periaatteena, että toisen pään sisälle ei saa mennä. Muita arvostellaan tekojen ja sanojen kautta, ei ajatusten. Ehkä näin oli myös komitean suhteen. Sen tiedän, että eivät nämä ufot tyhmiä ole. Miksi siis Hyllerö toimi niin matalaotsaisesti? Eikö hän muka ymmärrä jäävänsä kiinni? Istunnon jälkeen yksi ufoista sanoi minulle erikseen kahden kesken, että ei tämä sinunkaan osaltasi rankaisematta jää. Vuosia myöhemmin sain kuulla, että Hyllerö oli manipuloinut minut hybrikseen. Ja varmasti myös juomaan sinä iltana.

Onko jossain joku toinen ulottuvuus, mistä käsin Hyllerölle vittuillaan? Häntähän viedään kuin litran mittaa. Kenties Saatana on ottanut hänet valtaansa ja lyö minua hänen avullaan.

Vuosia myöhemmin jouduin uudestaan samanlaisen komitean kuultavaksi. Silloin minulta kysyttiin, mitä mieltä olen Hylleröstä? En muistanut tätä edellistä tapahtumaa, enkä paljon muutakaan. Kehuin Hylleröä, enkä halunnut hänelle mitään rangaistuksia. Miksiköhän minun pitää olla niin muistamaton? Eihän elämästä tule mitään, jos ei muisti pelaa.

Olen aina ollut muutenkin liian höveli. En kannan kaunaa. Yritän päästä jollain tapaa tasoihin ja unohtaa sen jälkeen koko asian. Se ei ole huono metodi, mutta ei täydellinenkään. Laamannina ihmisten maailmassa on toki hyvä pidättäytyä riitelemästä ihmisten kanssa. Katso vaikka Kimi Räikköstä. Mikä ihailtava välinpitämättömyys muiden sanomisia kohtaan.

Joskus ehkä vuonna 2017 ikkuna avautui. Siellä olivat Hyllerö ja muut. Minulta kysyttiin, tuletko sieltä pois, koska tämä ei näytä menevän hyvään suuntaan? Mutta se oli kuin salama kirkkaalta taivaalta, enkä uskaltanut tarttua tilaisuuteen.

"Nyt voit tulla sieltä pois, mutta tämän jälkeen enää et", he sanoivat.

He kyllä tiesivät, etten ollut siihen valmis. Miksi he sanoivat, että on vain tämä yksi mahdollisuus, myöhemmin ei enää onnistu? Luulen, että he eivät haluakaan minun poistuvan. Jälleen kerran yksi mahdollisuus joka suotiin, koska tiedettiin että sitä ei tarvi lunastaa. Näkevähän ufot lähitulevaisuuden hyvin tarkasti ennustuslaitteistaan. He osasivat muotoilla asiansa siten, että se kuulosti minun korvaani riskialttiilta hypyltä tuntemattomaan.

Yksi ufoista kysyi, miksi haluan olla ihminen? He naureskelivat ihmisyydelle, ja sanoivat, ettei siinä ole oikein mitään mieltä. Ongelmia on joka osa-alueella terveydestä lähtien. Yleinen kulttuuri yhtä sekamelskaa. Pinnallinen typeruus vallitseva määrittäjä. Ihmisten maailmassa kaikki on valhetta. Mikään mitä ihmiset luulevat ei oikeastaan pidä paikkaansa.

Minussa heräsi puolustuskanta. Ihminenhän minä olen.

"Ihmisissä on potentiaalia", sanoin. Heittäydyin lapsekkaaksi ja lisäsin, että ihmiset ovat parhaita. Muut ovat ihan huonoja... Kaikkea en muista, mutta pointti tulee selväksi.

"Hyvä on. Ole sitten ihminen", ufo sanoi.

Sinua voi panna, mutta sinä et voi panna

2018 asuin Turussa. Naisten suhteen oli hiljaista. Muistan kun Hyllerö kysyi, sopiiko minulle jos nainen raiskaa minut? Vastasin, että mikäs siinä. Pano on kuitenkin aina pano. Vaikka sitä ei myöhemmin muistaisikaan.

Se oli tietenkin taas yksi virhe. Minut imettiin kuiviin. Hypnoositrikin alaisuudessa seksuaalinen haluni on hyvin voimakas. Kalustoni ei kuitenkaan kestä sellaista käyttöä. Tuloksena oli hyvin epäselviä muistoja panoista eri naisten kanssa. Sitten omana itsenäni normaalissa olotilassa ei tehnyt mieli ollenkaan. Oloni oli veltto ja haluton.

Oliko Hyllerön ideana näyttää, että minulla on seksielämä ja samalla estää minua pääsemästä panemaan omana itsenäni? Haluaako hän, että koko elämäni tapahtuu hypnoosissa? Hän sanoi sarkastisesti, että nyt sinua ei ainakaan luulla homoksi. Onko hän katkera siitä, että en ole sellaiseksi muuttunut?

Koska erektioni oli heikko, yritin stimuloida sitä itsekseni erilaisilla seksifantasioilla. Pari vuotta myöhemmin olin jo kunnan pervo. Kuvittelin itseni jonkun naisen lemmikkinä, jota hän lypsää ja dominoi. Sitten yhtäkkiä menetin kaiken kiinnostuksen seksiin. Samalla lähtivät S&M-fantasiat. Hyllerö vihelsi pelin poikki. Oliko hän suunnitellut ennalta koko tarinankaaren naisraiskauksista sadomasokismiin ja siitä aseksuaalisuuteen? Täydellinen haluttomuus hälväni pikkuhiljaa. Hypnoosissa olin silti koko ajan mieskuntoinen. Sellaisia muistikuvia minulla ainakin on.

Muutettuani Turusta Vantaalle syksyllä 2021 menetin taas potenssini lähes kokonaan. Se tapahtui lähes heti sen jälkeen, kun viimein hyväksyin itseni pienimunaisena friikkinä. Eihän asian työstämiseen mennytkään kuin 25 vuotta. Ajattelin, että onhan minulla tässä kuitenkin jonkunlainen seksielämä. Niin ei varmaankaan olisi saanut tapahtua. Enhän saa olla tyytyväinen. Fysiologisenä syynä impotenssiini oli myös eturauhasen krooninen tulehdus ja liikakasvu.

Syksyllä 2023 sain potenssini yhtäkkiä takaisin. Olin onneni kukkuloilla ja täynnä energiaa. Mutta sitä riemua ei kestänyt kuin pari viikkoa. Muistan kun olin ulkona kävelemässä selvinpäin rauhallisena sunnuntaipäivänä. Teini-iässä minut ympärileikattiin lääketieteellisistä syistä. Tämän johdosta terskani hankaa joskus alushousuja vasten luoden kiusallisen erektion. Nyt se ei meinannut millään lakata. Istuin vähän väliä johonkin nurmikolle polttamaan tupakan. Sitten lähdin taas kävelemään. Oloni oli hieman sekava. Yhtäkkiä kuulin äänen päässäni. Se oli Hyllerö.

Hän toisteli: "Otetaanko pois, otetaanko pois?"

Erikoisessa mielentilassa huomasin vastaavani, että otetaan.

Sen jälkeen impotenssi palasi. Kaiketi tämä on Hyllerön mieleen.

Aiheuttaahan impotenssi kroonisen alakulon, jota ei pääse pakoon. Ehkä se on parempi kuin epäonnistuminen elämän muilla osa-alueilla. Estäähän impotenssi myös seksin, jota monet ufot pitävät irstailuna. Ainakin Hyllerö, paitsi jos se tapahtuu hypnoosissa. Toisaalta hänen pää-avatarensensa minun suhteeni ovat ne suomalaiset pedofiili-homot, jotka ovat rikastuneet vainoamisellani. Ovatko hekin impotentteja? Ja mitä mieltä Hyllerö on heidän lapsiinsekaantumisestaan ja homoilusta? Onko Hyllerökin homo ja pedofiili?

Olen alkanut nähdä pedofiili-homojen kaikissa toimissa Hyllerön vaikutuksen. Asettaahan hän ne rajat, joiden puitteissa pedofiili-homot voivat minua kiusata. Vähintään hän antaa siunauksensa pedofiilien ideoille tai sitten torppaa ne. Pedofiili-homoille minussa yhdistyvät työ, huvi ja harrastus. Päteekö sama Hylleröön? Haluaako hänkin tietää kaiken, aivan kaiken? Ja tunkea luonnollisesti mukaan joka asiaan.

Pedofiili-homojen ja huorien kautta Hyllerö voi operoida paremmin maallisessa maailmassa ja kiusata minua. Esimerkiksi ajatuspoliisitoiminta ei onnistuisi ilman satanistien hypnoositemppua. Siksi en ehkä koskaan tule saamaan aivokurkiaistani kuntoon. Olen ikuisesti tuomittu vaeltelemaan avuttomana hölmöläisenä, jonka kuka tahansa voi hypnotisoida avuttomaan tilaan.

Joskus olen ihmetellyt, miksi pedofiili-homojen päälleni heittämät ongelmat ovat niin typeriä ja pienimuotoisia? Syy on kaiketi siinä, että ne ovat Hyllerön käsialaa. Jos pedofiili-homot voisivat itsenäisesti määritellä kiusan laadun, olisi se varmasti jotain paljon vittumaisempaa. Hyllerökin on kykeneväinen mihin tahansa, mutta hänen täytyy pitäytyä tietyissä raameissa, ja löytää ainakin näennäinen syy ja perustelu tekemisilleen. Se kestävätkö nämä perustelut vettä ei ole niin olennaista.

Jos pedofiili-homoille annettaisiin vapaat kädet, ei minulla voisi olla omaa autoa. Se hajotettaisiin tai varastettaisiin. Hyllerö sallii minulle auton, mutta sen pitää olla vanha ja ruma. Hän haluaa myös, että olen työelämässä. En kuitenkaan suostu esim. apumieheksi rakennustyömaalle tai siivoamaan. Siksi saan tehdä autonsiirtotyötä, vaikka pedofiili-homot sitä vihaavatkin. Autonsiirto luo heille haasteita huora-show'n toteuttamiseen, sillä olen lähes joka päivä tekemisissä uusien ihmisten kanssa ja liikun ympäri Suomea.

Huora-show oli alunperin Hyllerön idea, jossa pedofiili-homot toimivat väliportaana. Vaikka huorat haukkuvat minua ihmisille, he myös samalla mainostavat minua ja epäsuorasti kotisivuani, joka on puolestaan pedofiili-homoille kiusallisen piinan lähde.

Englanti-teema

Viime vuosilta nostan esiin Englanti-teeman. Pedofiili-homot usuttavat britit kimppuuni. Ja näin kotisivuani mainostetaan myös Brittein saarilla. Mitä järkeä siinä on? Etenkin kun siellä on muutama kirjoitus englanniksi. Tai ehkä juuri siksi. Kun ihmisiä usutetaan kimppuuni, joudun itse tuomaan kotisivun esiin. Se tulee heille useimmiten yllätyksenä. Brittien keskuudessa

on aina yksi tai kaksi pedofiili-homojen palkkaamaa huoraa, mutta ei niillekään kotisivusta kukaan ole puhunut. Moni freelancer hostelli-huora on ottanut ritolat samantien sivuuni tutustuttuaan.

Myös homo-teema on pedofiili-homoille hyvin tärkeä. Huorat etsivät homoja, joita sitten usutetaan kimppuuni. Heille näytetään Senegalin neekerihomojen raiskausvideo, ja onhan niitä videoita varmaan enemmänkin. Homo-teema saadaan yhdistettyä Englanti-teemaan. Jokainen örkki on enemmän tai vähemmän homo. Ja Englannissa homoja riittää, koska suurin osa ihmisistä siellä on kaapattu. Tästä syystähän Britannia on tilannut yli puoli miljoonaa puolalaista maahansa. Örkkien määrä Briteissä kasvaa, eivätkä kaikki halua olla muslimeja tai afrikkalaisia.

Hyllerön puolustus

Olen kotisivuni useassa kirjoituksessa käsitellyt pedofiili-homojen tapoja kiusata minua huoriensa kautta. On kuitenkin jäänyt epäselväksi, mitkä eri teemoista tarkalleen ottaen ovat Hyllerön käsialaa? Kaikessa ikävässä leijuu kuitenkin hänen läsnäolonsa. Hänen tumma varjonsa väräjäää myös onnen hetkien yllä, aina valppaana etsien tekosyitä tuhota kaikki hauska ja nautinnollinen. Hänen omille kasvoilleen lukittunut mairea hymy pistää miettimään: mikä tässä kaikessa on niin hauskaa?

En tiedä kuinka voimakas olento Hyllerö on. Tuntuu siltä, että "täällä päin" vaikuttavista ufoista hän on voimakkaimmasta päästä. Hän ei ole mikään jumala, se on varmaa. Jos hän on satanisti, niin krypto-satanisti. Ehkä kaikki ufot ovat krypto-satanisteja. Tai ehkä koko asialla ei ole heille samanlaista merkitystä kuin ihmiselle.

Onko Hyllerö se taho, joka on pilannut elämäni? Hän itse sanoi, että minun ei pitäisi syyttää niinkään häntä kuin niitä ystäviäni, jotka eivät auta minua, tai ota minua täältä pois. Toisin sanoen, hän katsoo oikeudekseen kiusata minua niin paljon kuin mahdollista. Onko asia niin, että Hyllerö tekisi minulle paljon enemmän pahaa, jos joku ei häntä estelisi? Ja kuka korjailee hänen jälkiään?

Jos minulla on jossain ystäviä tai liittolaisia, he eivät ehkä jyrää Hyllerön yli, koska eivät pysty tai sitten sen takia, että jos Hyllerön yli jyrää, hän lähtee kävelemään. Ja sitten joku joutuu hoitamaan hänen töitään. Olen nähtävästi Hyllerölle aivan erityisen tärkeä. Toimin Hyllerön työmaalla korvaamattomana lapiomiehenä. Ylivertainen lapiomies ei etene urallaan, koska kukaan ei voi korvata häntä lapion varressa.

Loogisesti ajatellen, Hyllerö maksimoi kiusan saadakseen minusta maksimaalisen hyödyn. Näin ollen, koska elämäni on melko siedettävää, estelee joku häntä taustalta. Pelkkänä hyödykkeenä minun on kuitenkin mahdotonta päästä itse toteuttamaan asioita. Kiusa estää myös kaikenlaisen kehittymisen ihmisenä. Vaikka minusta tehtäisiin yhtäkkiä savant, olisin silti taidoiltani vajavainen. Sitten 65-vuotiaanako pitäisi alkaa opiskella kieliä, kirjoittamista ja tietotekniikkaa? Ja mitä kaikkea nyt pitäisikään osata.

En usko, että Hyllerö pitää kotisivustani. Rajoittaahan se tuntuvasti hänen mahdollisuuksiaan toimia kauttani. Se tekee tyhjäksi monta suunnitelmaa. Olettaen, että hän on ajatellut minua muunakin kuin energia-hyödykkeenä. Aikooko hän toteuttaa sen fantastisen maailmanpelastus-projektin sen jälkeen kun olen poistunut kuvioista, käyttäen kloonattua kehoani avatarena? Ohjaten tätä kloonia tärkeillä hetkillä ja antamalla sen muuten toimia automaattiohjauksella. Pitää toki muistaa, että klooni on aivan sama ihminen kuin minäkin. Ei sekään mihinkään pysty, eikä sitä mikään kiinnostakaan. Eikä siitä saa mittavaa hyöty-energiaa. Ehkä joku ufo lavastaa niin, ettei edes Hyllerö huomaa minun häipyneen. Klooni jatkaa elämääni ja hyöty imetään niistä sadoista tuhansista, ehkä miljoonista, ihmisistä jotka ovat minua kiusanneet. Tai sitten toimitaan niin, että Hyllerö joutuu itse pohtimaan, mistä niistä minusta aikaisemmin saatu hyöty. Onhan hän kuitenkin kaapannut koko ”projektin”, eli oman elämäni käyttöönsä. Miksi kukaan häntä auttaisi?

Onko se sitten niin, että minut nimenomaan halutaan savustaa täältä pois? Ei ole kaukaa haettua, että Saatana manipuloi Hyllerön kiusaamaan minut ulos kuvioista. Hyllerö luulee, että hän haluaa itse pelastaa maailman, mutta tehdä sen ilman minua, koska minä olen vain minä. Eikä hän pidä kaltaisistani. Ehkä tulee vielä se päivä jolloin Hyllerö ymmärtää, miten vaikea maailma on pelastaa. Oma visioni on räjäyttää se palasiksi. Mutta se on vain sellainen konsultaatio. Enhän tunne kokonaiskuvaa.

Kuinka pitkälle minusta yleensä riittää energia-hyötyä? Onko se pohjaton kaivo? Ainakin ihmisten maailmassa kauttani saatu satanistinen hyöty on kuulemma koko ajan vaikeampi saavuttaa. Kävisi järkeen, että Hyllerö asettaa omat projektinsa ihmisten projektien edelle. Tai ehkä hän kerää ihmis-satanistien toimista itselleen kermat päältä.

Se on selvää, että Hyllerölle hänen omat projektinsa ovat niin tärkeitä, ettei minun haluillani ole väliä. Eikä minua muutenkaan voi päästää osalliseksi omaan elämääni. Joku muu elää sitä varmasti paljon paremmin. Saisin kyllä poistua näyttämöltä, mutta vasta sitten kun olen jo vanhus. Tämän jälkeen Hyllerö ajaisi läpi ne asiat, joita minun oli tarkoitus elämässäni toteuttaa. Joka tapauksessa toivon, että viimeistään kuolemani ihmisenä lopettaa energia-hyödykkeellisyyteni. Vai kaavaileeko Hyllerö, että jos riistan itseltäni hengen, jään silti jonkinlaiseen kosmiseen selliin pelkäksi lypsylehmäksi?

Hyllerö on käsittäkseni hyvä-paha akselin yläpuolella. Karma ei vaikuta häneen. En kuitenkaan sulje pois sitä vaihtoehtoa, että jokin hyvin voimakas yli-demoni on kaapannut hänet. En lähde spekuloidaan asialla sen enempää, mutta as below, so above, kuten sanotaan. Eli elämä on samanlaista säätöä ja hosumista joka tasolla. Aina on myös joku vahvempi jota ei voi nähdä. Ei voi olla sellaista, jota vahvempaa ei ole. Ainakaan ihmisten kanssa tekemisissä olevat entiteetit eivät voi olla maailmankaikkeuden vahvimpia olioita. Ihminen on niin yksinkertainen olento, että se ei kiinnosta jotain todellista ultramega-entiteettiä. Ei ihmistäkään kiinnosta merilevän sielunmaisema.

Lähtien impotenssista ja äänistä, Hyllerö on monella tapaa pilannut elämäni. Se on hänelle ilmeisen tärkeää. Hyllerö ja häntä avustavat archonit haluavat ulosmitata minusta kaiken mahdollisen hyödyn, koska ovat jääneet siihen koukkuun. He varmaankin myös säilövät hyötyä käyttäkseen sitä myöhemmin miten parhaaksi näkevät. Siinä he tekevät virheen, että eivät toteuta aiottuja projekteja nyt, kun se olisi vielä suhteellisen helppoa. Nyt kun minua avustavat monet muut ufot, tehden kaiken likaisen työn Hyllerön puolesta. Archoneista voin sanoa niitä monta kertaa tavanneena, että monet heistä todella vaikuttavat narkomaaneilta. Euforisen laiska ja ylimielinen olemus, sekä usvaiset silmät tekevät sen vaikutelman.

Jos Hyllerö joutuu ohjailemaan minusta tehtyä kloonia, on hänellä valtava työsaara edessään, koska hän joutuu tekemään kaiken itse ja ilman hyöty-energiaa. Ehkä tämä onkin käsikirjoitettu ja ennalta nähty. Miten muuten voisi olla mahdollista, että Hyllerön kaltainen moukka päästetään terrorisoimaan erilaisia projekteja aivan miten hän vain haluaa? Eikö vallan kolmijako ole tunnettu käytäntö Ufolandiassa? Eihän kaikkea valtaa voi antaa yksin käsiin, vaan sitä pitää hajauttaa, niin että jos joku ylimmästä johdosta sairastuu, joutuu kiristetyksi tai manipuloiduksi, ei kaikki mene sen takia hukkaan? Täytyy myös muistaa, että nisti ei ajattele muuta kuin seuraavaa fiksiä, ja on siksi kykenemätön vaativiin projekteihin.

Tämä onkin varoitus kaikenlaisille entiteeteille. Nautinnossa ei tule piehtaroida, eikä pidä ajautua narkomaaniksi tai tehdä omasta elämästään liian helppoa muita hyödyntämällä. Hyvinvointi tulee rakentua oman työn ja osaamisen varaan. Silloin se kestää myös erilaisten aikojen vaihtelut, eikä sitä tarvitse keinotekoisesti ylläpitää yhä lisääntyvällä hyväksikäytöllä ja pahuudella.

Huora-show

Satanistien palkkaamat ihmiset, joita kutsun huoriksi, seuraavat minua joka paikkaan. Missä tahansa liikun, on perässäni ja edelläni muutamia huoria. Kutsun heitä huoriksi, koska he tekevät mitä tahansa rahasta.

Huoraaminen ei ole mikään hetken ilmiö vaan ikivanha käytäntö. Satanistinen ”kerho” tarvitsee käytyreitä hoitelemaan laamanneja ja vastentahtoisia satanisteja. Myrkyttämisen, vakoilun ja kiduttamisen toteuttaminen vaatii paljon työvoimaa. Ihmisiä, jotka haluavat helpon toimeentulon ja pääsevät kenties samalla toteuttamaan sadistisia mielihalujaan.

Omassa tapauksessani huora-show on läikkynyt pahasti yli äyräidensä. Minne tahansa menenkin, on perässäni ja edelläni aina huora tai useampi. He seuraavat kaikkia tekemisiäni ja sabotoivat elämäni monin eri tavoin.

Huora-show'n voisi ajatella olevan turvallisuus-näkökohta, mutta käytännössä se on pelkkää vittuilua minulle. Ei siitä mitään hyötyä ole. Ja Hyllerön idea koko juttu on. Mitä muuta se on kuin hänen vittuiluaan, tarkoituksena uuttaa minusta enemmän hyöty-energiaa? Ottaahan huora-

show luonnollisesti minua päähän.

Vuonna 2010 pääsin tai jouduin sisälle satanistiseen kerhoon muutaman viikon ajaksi. Siinäkin ajassa ehdin saada tietoa, jota laamannien ei ikinä kuuluisi saada. Vaikka satanistit pyyhkivät muistiani tehokkaasti, se palasi aina takaisin. Käsittääkseni huoraamisen alkuperäinen ajatus oli pitää minua silmällä ja estää kuulemasta lisää kerho-asioita. Koko jutusta on tullut kuitenkin epämääräinen spektaakkeli. Ihmiset joiden kanssa olen työni puolesta tekemisissä alle minuutin, joutuvat kuuntelemaan huoralta puolen tunnin saarnan siitä, mitä ei voi sanoa ja mitä pitää sanoa. Ja tämä on vain raapaisu tämän likaisen jäävuoren huipulta.

Kun huora-show nousi nykyiselle tasolle, Hyllerö kysyi, että ei kai tämä haittaa sinua?

"Haittaako sinua, jos sinua seurataan koko ajan?"

"Ei se minua haittaa", sanoin. En tiedä miksi.

"Se tulee vielä haittamaan", hän sanoi ja hymyili vittumaisesti.

Ja oikeassa hän olikin.

Ehkä ympärilläni pyörivä huora-show on myös kosto siitä, että en suostunut palvomaan Saatanaa. Ehkä Hyllerö haluaisi, että palvon Saatanaa, koska muuten minulla ei ole mitään virkaa täällä. Mutta en voi palvoa, koska sitten joutuisin jäämään tänne monen elämän ajaksi. On parempi olla täällä vain tämä yksi elämä. Toisaalta en voi tietää jos olenkin ollut täällä jo monta kertaa aiemmin. En usko siihen, mutta mahdollista se on.

Huorat "katsovat vähän päälle", kuten he asian ilmaisevat. He ajelevat perässäni minne tahansa menenkin. Yli-huora komentaa huoraa komentokeskuksesta käsin ja määrää miten päin huoran pitää seistä, mihin kävellä, mitä sanoa ja niin edelleen. Aika usein huorat "merkkaavat" minut, eli kävelevät edessäni eestaas tai jäävät siihen seisomaan. Ehkä se on hausempi show kuin omat toimeni. Ehkä huorat ovat viihdykettä Hyllerölle ja hänen ystävilleen.

Huorien kautta Hyllerö voi operoida ihmisten maailmassa konkreettisemmalla tavalla. Jos hän tyytyisi ohjaamaan pedofiili-homoja, ei hänellä olisi pääsyä ns. kentälle. Näin toimien elämäni saadaan mahdollisimman laaja kontrolli. Sitä voidaan pilata lukemattomin eri tavoin, ja tarjota samalla näennäistä suojelua, sekä tärkeää eristämistä. Kenenkään ei sallita neuvoa tai auttaa minua, jotta vallitseva olotila säilyisi.

Minua ei saa myöskään tappaa, enhän saa kuolla. Mahdollinen kuolemani voitaisiin ufojen toimesta pyyhkiä pois, mutta huora-show on maallisempi tapa vaikuttaa. Huorien avulla suojelu voidaan toteuttaa siten, että olen itse avuton sivustakatsoja, kuten asiaan kuuluu. Elämäni yksi tärkeimpiä määrittäjiä onkin se, että en saa itse elää sitä, vaan muut tekevät kaiken. Minä vain kävelen elämäni läpi tai ennemminkin konttaan. Jos saavuttaisin tavoitteeni, eli tilan jossa minua ei voida trikata, jouduttaisiin huora-show lopettamaan. Eihän kukaan suostuisi huoraamaan, jos työ olisi yhtä paljon pakoon juoksemista kuin perässäni kulkemista.

Minua todella harmittaa, että huorat tienavat kustannuksellani. En haluaisi, että kukaan tekee rahaa minun avullani. Huora ansaitsee viiden minuutin työllä paljon enemmän kuin minä koko päivänä. Koko touhu kustantaa miljoonia vuodessa, ja periaatteessa rahat tulevat samasta osoitteesta kuin oma palkkani. Allekirjoittaneelta edellytetään taloudellista realismia samalla kuin huorat vaurastuvat juuri vaivaa näkemättä.

Minulla ei ole tarkoituskaan olla mitään mahdollisuuksia huoria vastaan. Heillä on kaikki tekniset avut käytössään. Myös sellaiset joita ei ole vielä virallisesti keksitty. Itse olen kuin Demolition Man - elokuvan John Spartan, joka osaa kutoa. Huorilla on kovan luokan tietokone-expertit, satanistien trikit, miljoonabudjetti ja vertaansa vailla oleva seurantajärjestelmä.

Sotiminen huoria vastaan on mahdotonta. Konflikteja ei haluta, koska sellainen voisi sysätä epätoivotun muutoksen liikkeeseen. Minulta ja myös huorilta leikataan ylimääräiset aggressiot pois, joten jos otan kuvan huorasta, hänen on vaikea puuttua asiaan. Itse taas en uskalla mennä liian lähelle huoraa. Siinä on minulle myös hypnoosin vaara. Pääasia on se, että nykyinen pelokas apatia säilyy. Vileä vituttaa, mutta kukaan ei loukkaannu tai kuole. Huorien vitutus on Hyllerölle ja pedofiili-homoille yhdentekevää. He eivät aidosti välitä työntekijöistään.

Sairasta viihdettä

Huora-show on kannaltani masentava. Se nollaa minut minne sitten menenkin. Olen pelkkä avuton idiootti, jota huorat kuvaavat ja lamauttavat. He määräilevät ihmisiä, mitä minulle voi tai pitäisi sanoa. Ei ole kaukaa haettua, että juuri tätä halutaan. Nöyryyttää minua. Tehdä minusta impotentti eunukki. Tietämätön idiootti, jonka vähäpätöisyyttä pitää alleviivata. Ja alkaahan ihmisille olla jo selvää, ettei mikään minuun liittyvä ole oikeastaan itsestäni kiinni. Kaikki on ylhäältä annettu tai pois otettu.

Tai ehkä huora-show edustaa sitä ideaa, että ensin on sorrettu ja sitten yhtäkkiä asetelmat kääntyvät pääläelleen. Eli vähän kuten Rocky-elokuvassa, missä vastustaja mätkee Rockyn ottelun alussa tuusan nuuskaksi ja sitten lopussa Rocky voittaa. Jos voittaa... Eli mitä kauemmin olen sorrettu, sitä herkullisempi on se hetki kun pääsen niskan päälle. Siihen on toisaalta vaikea uskoa, koska vaikka käänne olisikin mielenkiintoinen, ei se silti tee tyhjäksi vuosikymmenien vitutusta. Ei pitkä vitutus kanavoidu järkevaksi toiminnaksi. Katkeruus ei ole hienoa, eikä se johda hienoihin asioihin.

Enkä saa lopulta edes tehdä kenellekään mitään. Ja jos voisinkin vittuilla huorille ja pedofiili-homoille, niin entä sitten? Ketä se lopulta kiinnostaa? Että laitan huoran tekemään kuperkeikkoja julkisella paikalla tai jotain vastaavaa. Ei sekään hyvältä näytä, ja on lisäksi vastoin omaa ajatustani oikeudesta. Oma ajatukseni on, että jos joku ei sopeudu ja tekee toistuvasti väärin, tulee hänet yksinkertaisesti eliminoida eli lopettaa hänet. Se on yksinkertaista oikeutta, ja myös väärintekijän etu. Hän voi sitten syntyä uudelleen voikukkana tai jonain vastaavana. On energianhaaskausta

nöyryyttää ja rankaista ihmisiä yhä uudelleen ja uudelleen. Harva siitä mitään oppii.

Toisaalta ufojen suhtautumista ihmisiin kuvaa hyvin se, että ihmiset usutetaan toistensa kimppuun ja sitten rangaistaan heitä tästä. Luodaan show vetoamalla ihmisen alhaisimpiin haluihin. Ihmisen taipumukseen sortaa heikompaansa. Näin hyväksikäytetään ihmislajin heikkoutta. Sitä ufot varmasti haluavat. Jos ihmisille kerrottaisiin miten heidän kannattaisi toimia, ei show'ta olisi ollenkaan. Ja kuitenkin täällä maapallolla lähes kaikki perustuu esittämiseen ja siihen, että ihminen luulee olevansa luomakunnan kruunu. Ufot ohjailevat koko show'ta ylhäältä.

Ketä huora-show oikeastaan palvelee? Eihän siinä ole järkeä, että saatananpalvojat palkkaavat ihmisiä kulkemaan perässäni ja mainostamaan minua kohtaamilleni ihmisille. Ketä palvelee luoda elämästäni tällainen irvokas näytelmä vailla päätä tai häntää? Jossa minä olen kyvytön idiootti ja vastustajani maailman pahimmat satanistit, jotka voivat pilata senssini, mutta eivät voi poistaa kotisivuani Internetistä. Jotka voivat raiskata minut, mutta eivät voi lyödä minua.

En halua paistatella päivää ufojen viihdetaiivaan kiintotähtenä. En halua olla miljoonien silmäparien seuraama tosi tv - esiintyjä, jonka surkukupaisia edesottamuksia voidaan kodeissa ja työpaikkojen kahvihuoneissa viikko toisensa perään. Etenkään kun siitä ei makseta mitään.

Tämähän on snuff-pornoa. Kidutus-pornoa. Raaka, väkivaltainen ja perverssi näytelmä. Juuri sellaista alhaista roskaviihdettä, jota sivistyneen ufon ei tulisi katsoa, mutta jota tämä ehkä juuri siksi janoaa. Viikko toisensa jälkeen ufot kerääntyvät sankoin joukoin vastaanottimiensa ääreen päästäkseen seuraamaan likaista ja karkeaa aivot narikkaan – viihdettä. Ufoiltakin löytyy kaiketi liskoaiivot. Ovathan ne ainakin pahansuopia ja vahingoniloisia siinä missä ihmisetkin tai liskomiehet. Ufotkin haluavat väkivaltaisen tosi tv:n, kääk-juorut, ja ehkä myös pornografian.

Mikä tällaisen show'n tarkoitus on ja kuka siitä nauttii? Onko sen perimmäinen tarkoitus vittuilla ihmisille? Onko tätä show'ta todella edes olemassa? Vai onko tämä vain simulaatio? Tietokoneella tehty ohjelma, joka alkaa kun joku painaa nappulaa ja loppuu kun samaa nappulaa painetaan toisen kerran.

Ehkä tällä kaikella ei ole mitään väliä. Me ihmiset olemme vain viihdyttäjiä. Tämän näytelmän tarkoitus on viihdyttää. Viihdyttääkö se? Tunteeko ufo olonsa viihtyneeksi tämän ohjelman parissa? Onko tämä koukuttava laatusarja, jota tekee mieli *bingettä*? Ahmia jakso jakson perään, kuin huomista ei olisi. Sellainenko show tämä on? Onko tämä tiistai-illan herkkupala, jota oikein odottaa pitkin viikkoa?

Eliminointi

Täytyy valita mitä mieltä on. Ei voi olla kahta eri mieltä samaan aikaan. Itse olen sitä mieltä, että pedofiili-homot eivät ole suurimpia syyllisiä ahdinkooni, vaan ufot ovat. Pedofiili-homot ovat heille vain työkaluja. En ole kuitenkaan vielä pystynyt antamaan anteeksi pedofiili-homoille tai huorille. Mutta sen asian työstäminen on käynnissä. En myöskään syytä itseäni mistään. En ota paljoakaan vastuuta elämästäni, koska en saa edes elää sitä, vaan sitä eletään puolestani. Mielestäni vastuu kuuluu sille, joka käyttää valtaa, eli tässä tapauksessa ufot.

Pieni tökkäisy muurahaispesään tai jonkun asian säätäminen ei tee ufosta välttämättä vastuullista. Mutta se tekee, että puutut jokapäiväisellä tasolla asioihin ja pidät lähes kaikkia lankoja käsissäsi. Kaiken tällaisen vaikutus ei myöskään ole pelkästään se suora vaikutus, vaan sivuvaikutukset ja kerrannaiset ovat epäsuoria vaikutuksia, ja näin ollen niitä suorittavat ufot ovat vastuussa siitä mitä elämässäni tapahtuu. Tämä on heidän elämänsä.

Mitä tulee huoriin, olen yhä sitä mieltä, että niitä pitäisi tappaa yksi tunnissa niin kauan että huora-show loppuu. Tappamisen voisi aloittaa sieltä yläpäästä, eli niistä ketkä ovat huoranneet kauiten. En sano että se on välttämättä oikeamielistä, mutta se olisi tehokas lääke ja lopettaisi huoraamisen muutamassa tunnissa. Ja kun harventaminen aloitettaisiin organisaation yläöksiltä, olisivat kuolleet varmasti ansainneet kohtalonsa. Kuka heitä jäisi muutenkaan kaipaamaan? Onko huoraaminen heidän oma valintansa? On. Miksi syytän heitä enkä ufoja? Syytän molempia, mutta tässä tapauksessa onkin kyse siitä, että näin huoraaminen saataisiin loppumaan. Se olisi minulle tärkeää.

Toisiko tämä minulle huonoa karmaa? Ehkä, mutta olen sitä vastaan, että vältellään huonoa karmaa. Sitä tulee jos on tullakseen. Sitä vastaan en ole, että tekee jotain hyvää saadakseen hyvää karmaa ja etua, mutta huonon karman vältteleminen on likaista. On tehtävä mitä on tehtävä, jos lopputulosta haetaan. Jos kaikki ajattelisivat koko ajan vain omaa karmaansa, eivät asiat etenisi.

En kuitenkaan pidä suunnitelmasta, jossa minua ensin kiusataan 60 vuotta ja sitten on minun vuoroni kiusata kiusaajiani. Koko juttu on mielestäni kaikkien kiusaamista. Eri tahojen usuttamista toistensa kimppuun. En halua ottaa siihen osaa.

Sijaiskärsijä

Kiusaamisen suhteen vallitsee tietynlainen kauhun tasapaino. Jos se menee överiksi, muutun itsetuhoiseksi. Kuolemaani loppuisi se hyöty, jota kiusaajilleni tuotan. Ruuvia kiristetäänkin vaivihkaa, niin että elämäni menee huonompaan suuntaan. Tai sitten laitetaan kiusakseni joku vitsaus, joka vaihdetaan jossain vaiheessa toiseen hieman erilaiseen.

Välillä tämä menee liiallisuuksiin, ja joku "yli-ufo" viheltää pelin poikki.

Sitten saan jonkun myönnytyksen, kuten nauhurin tai haluamani työpaikan, joka sekin yritettiin pilata ufojen toimesta. Hyllerö haluaisi, että olen siivooja tai varastomies. Jotain sellaista mistä en pidä. Hänen mielestään minun pitäisi kulkea rääsyissä ja olla ruma hampuusi. Itse hän pukeutuu kullan ja hopean värisen kiiltävään haarniskaan. Mutta minulla kaiken pitäisi mielellään olla räjäistä.

Ja ehkä todella on niin, että Hyllerö on tehnyt minusta sijaiskärsijän toisille laamaneille, tai joillekin joilla on jokin tehtävä. Siten onkin suotavaa, että olen nolla, koska näin hyödytän saatanallisesti eniten. Tai ehkä olen huolimattomuuttani luovuttanut kaikki oikeudet elämäni ennen tänne tuloa, ja nyt tämän sopimuksen nojalla ufot rajoittavat elämäni. Heille on hyvin tärkeää, ettei minulla ole rahaa. Sitä ei voi minulle antaa, enkä voi sitä itsekkään juuri ansaita.

Kerran Hyllerö sanoi, että jos sinulle antaisi rahaa, muuttaisit heti pois Suomesta. Hänen mielestään minun pitää pysyä täällä, tämä on paikkani. Täällä minua kiusataan niin paljon kuin vain mahdollista, koska ihmiset ovat oppineet että se toimii. Siten täällä ovat pahimmat viholliseni, joita voin sitten vanhuksena kiusata. Ensin pitää kuitenkin katkeroitua äärimmäisen kostonhimoiseksi. Thomas Harrisin Hannibal-romaanissa Mason Verger koulutti ja nälkiinnytti villisiat usuttaakseen ne Hannibal Lecterin kimppuun. Hieman sama asia, joskin vivahteiltaan monisyisempi.

Hyllerö kysyi myös, mitä Suomen talouskasvulle pitäisi mielestäni tehdä? Heitin, että talouskasvuhan pilaa ilmaston. Mairean hymynsä perusteella hän sai haluamansa vastauksen. Ehkä Hyllerö kaavailee Suomen talouden sakkaavan pohjamutiin. Ja sitten minä olen ainoa joka sen voi pelastaa. Näin saisin helposti kaiken haluamani läpi, mikäli se ei kerho- ja pedofilia-aiheisilla paljastuksilla onnistu. Kiristys on joka tapauksessa tapa jolla politiikkaa tekisin, jos tekisin. Sitenhän pedofiili-homotkin toimivat pakottaessaan ihmiset kimppuuni. Kiristäminen on oikeastaan vain yksi tapa neuvotella.

Ehkä Hyllerön suunnitelmien minun suhteeni pitäisi olla mahdollisia, jos vain muuttuisin ihmisenä sellaiseksi kuin hän haluaa. Eli pitäisi olla kaikki hyvät ominaisuudet, mutta ei mitään huonoja. Pitäisi olla kunnianhimoinen ja määrätietoinen, mutta omata lisäksi korkea moraalit. Pitäisi olla optimistinen ja positiivinen. Lisäksi epätsekäs ja rakentava. Sekä tietenkin loputtoman ahkera. Juoda ei saa, eikä polttaa. Eikä katsoa pornoa tai edes ajatella seksiä. Ei saa syödä eläinkunnan tuotteita eikä roskaruokaa. Ei saa omistaa hienoa autoa, eikä merkkivaatteita. Ei saa velloa itsesäällissä. Pitää vain kiltisti kärsiä ja uhrautua muiden puolesta, ja käyttäytyä ylevän harkitsevaisesti.

Eräs naispuolinen ufo sanoi minulle joskus, että "me laitetaan sitten lopuksi porukalla tämä homma maaliin". Tästä voi vetää sen johtopäätöksen, että tämän projektin on pakko onnistua. Mikä se projekti sitten onkaan? Enhän minä tiedä sitäkään, vaikka voin toki esittää erilaisia arvioita. Olisihan se esimerkiksi hienoa, jos örkit saisi kaiken kansan nähtäväksi aivan erityisten aurinkolasien avulla.

Ennustukset ovat pilanneet elämäni. Niiden takia satanistit seuraavat ja vainoavat minua. Ja koska tulen lopulta tekemään jotain suurta, tapahtuu se joka tapauksessa. Tämä projekti ei voi epäonnistua. Sen on onnistuttava. Tämän takia olen köyhä ja kurja idiotti. Mitä väliä sillä on, kun projekti onnistuu joka tapauksessa? Ja tästä johtaen voidaan ajatella, että kaikki mitä minulle tapahtuu on oikein, koska se on osa ennustusta. Niin myös friikkeys. Mutta sitten taas toisaalta minun pitäisi muuttua itseni vastakohtaksi, koska näin hieno tarina ei saa olla liian helppo. Eli loppujen lopuksi koko juttu on pelkkä show. Miksi muuten vaikeuttaa projektin toteutumista, jos se kerran on niin tärkeä? Onko kyse jostain energioista? Että niiden pitää virrata luonnollisella tavalla tai jotain vastaavaa?

Ennustuksista huolimatta Hyllerö ja kumppanit eivät pidä siitä, että spekuloin tulevaisuuttani inhorealisticesti. Juurisyihin pureutuen ja itseäni alentaen. Luulen, että heidän mielestään ihmisten maailma ei kestä totuutta. Sen etsiminen on kuitenkin itselleni tärkeää. Jos maailma ei kestä totuutta, sen pitää muuttua ja tottua kestäämään. Miksi totuus on paha? Onko se juonipaljastus? Ehkä ihmisen elämä on epärealistista, eikä kestä tarkastelua. Kaikki täällä on silkkaa valhetta. Ufoille valhe on hyvä. Ehkä he elävät tietämättään itsekkin valheessa.

Askeesi

Kunnianhimoinen ja määrätietoinen ihminen on useimmiten itsekäs ja häikäilemätön. Jos ei ole, niin hän on melko täydellinen. Ehkä tällainen täydellinen ihminen on jossain olemassa, mutta itse en ole sellaiseksi kyennyt muuttumaan. En ole kyllä yrittänytkään. En tiedä, miksi pitäisi? Enhän edes tiedä mikä Hyllerön suunnitelman tarkoitus on? Sen tiedän, että se ei ole minun suunnitelmani. Mutta jos olen pelkkä työmies, niin jotain palkkaakin pitäisi saada. Jos sanotaan, että palkka tulee sitten kun työ on tehty, niin kertoisivat edes mitä minun pitää tehdä. Olla syömättä ja juomatta? Kyllä ihmisen pitää kuitenkin juoda joka päivä ja syödäkin vähintään joka toinen päivä.

Periaatteessa voisi luulla, että ufot haluavat ihmisiltä tasaista elämää. Ei ryypätä, nussita, tai juhlita. Ei suolaa, sokeria, alkoholia tai kahvia. Tai edes teetä. Pelkästään rehellistä työntekoa päivisin ja filosofisten tekstien lukemista ja meditointia iltaisin. Mutta sitten jotkut heistä eivät kuitenkaan halua tätä. Joidenkin ufojen mielestä ihmiselämään kuuluu kaikenlaista. Monet heistä ovat jossain vaiheessa olleet ihmisiä, ja he ymmärtävät ihmiselämää paremmin kuin sellaiset, jotka eivät ole ikinä ihmisiä olleetkaan.

En itse kykene askeesiin, vaikka siihen olisikin konkreettinen syy. Eli ruumiin puhdistautuminen myrkyistä. Mutta se ei onnistu. Äänät käyvät päälle. Kuulen niiltä erilaisia teorioita asian suhteen, mutta ne muuttuvat joka päivä. En muutenkaan pidä äänistä, enkä etenkin luota niihin. On silti pakko myöntää, että nautinnoista pitäytyminen olisi kohdallani mahdollista. Voisin olla juomatta alkoholia ja kahvia. Olla polttamatta tupakkaa. Syömättä mitään muuta kuin raakoja vihanneksia. Toistaiseksi en ole

pystynyt siihen. Olen muutaman kerran yrittänyt, mutta ahdistus nousee nopeasti. Sen avuksi pitäisi olla meditaatio, mutta se on taas toinen ongelma. Kun ensin yritin opetella meditoimaan, tulin melkein sokeaksi. En osannut meditoida liittämättä silmiäni siihen. Ne vain tulivat siihen mukaan, en tiedä miksi. Ehkä sekin asia pitää tehdä mahdollisimman hankalaksi.

Sitten kun silmäni noin puolessa vuodessa parantuivat, yritin uudelleen. Ajattelin, että yritän tehdä tämän omalla tavallani. En ajatellut hengitystä ollenkaan. Jos ajattelen hengitystä, siitä tulee pakonomaista. Se itse asiassa häiritsee meditoitiani. Siksi keskitynkin vain pyörittämään "kelaa" aivoissani. Vedän aivoissani erilaisia pyöreitä kuvioita ja edestakas sahaavaa liikettä. Se on vähän sellaista runkkaamista. En usko sen olevani varsinaista meditaatiota, mutta silloin kun onnistun, tulee siitä hyvä olo. Sormiani ja varpaitani kihelmöi. Kävellessäni tunnen kuin leijuvani. Aina se ei kuitenkaan onnistu. Enkä usko, että onnistuessaan "meditaationi" on pelkästään itsestäni kiinni.

Tie ulos äänien kuulemisesta olisi varmasti oikea meditaatio, mutta toisaalta äänien takia se on mahdotonta. Eli meditaatiokin olisi onnistuessaan pelkkä ufojen rakentama illuusio. Pitäisi esittää meditoivansa. Kaikki perustuu esittämiseen ja tietenkin myös siihen, että vitutus on aina läsnä.

Työnteko

Raamatussa sanotaan: "Otsa hiessä sinun on hankittava leipäsi, kunnes tulet maaksi jälleen, sillä siitä sinut on otettu. Maan tomua sinä olet, maan tomuun sinä palaat."

Eli että ihmisen on luonnollista tehdä työtä. Mutta sanotaanhan Raamatussa monta muutakin asiaa, joilla ei ole mitään käyttöä nykymaailmassa. Koko Raamattu on enemmän tai vähemmän vääristely kokoelma ihmisenäkemyksiä. Ei niinkään mitään jumalallista, koska jumalallinen tieto ei mahdu ihmisen pieneen päähän. Tee se toisille mitä haluaisit itsellesi tehtävän, riittää ihmiselle. Kymmenen käskyä raameina: älä tapa ja niin edelleen. Toki joskus pitää tappaa.

Jos haetaan kultaisen keskitien vastausta, sanoisin että ns. downshiftoaminen on avain onneen. Neljä vapaapäivää, kolme arkipäivää. Se on hyvä suhde. Onko se epärealistista? Ehkä hieman. Riippuu siitä miten asiat järjestetään. Tekoäly ja automatisaatio vievät työpaikat. Eikö silloin vapaa-aika lisäännä?

Kaiken kaikkiaan paras vaihtoehto olisi, ettei ihmisten tarvitsi tehdä töitä ollenkaan. Vaikka se kuulostaakin tylsältä, olisi se silti parempi kuin elää oravanpyörässä kipittäen. Teoriassa onkin niin, että älykäs ihminen ei tee juuri mitään. Jokainen teko ja sana sysäävät liikkeelle hallitsemattoman määrän seurauksia. On järkevämpää jättää tekemättä kuin tehdä. Ainakin miettiä tarkasti mitä tekee. Sitten on myös se, että örkit kaappaavat kaikki mielenkiintoiset ihmiset. Tylsä luuseri ei välttämättä tule kaapatuksi.

Meidät ihmiset on kuitenkin pakotettu uurastamaan. Ja työnteko on usein kilpailua toisia ihmisiä vastaan, mikä tuottaa helposti huonoa karmaa. Tuntuu siltä, että kaikki mikä tuottaa huonoa karmaa, tuottaa myös viihdykettä ufoille ja ajaa maailmaa eteenpäin. Työnkin kautta ihmiset on tuomittu epäonnistumaan.

Kuten kapitalistien markkinataloudessa, myös satanismissa vahvin vie. Kun tämä menee äärimmäisyyksiin, voidaan puhua eriarvoisista ihmisistä. Jos rikas ihminen omistaa kaikki rannat ja estää köyhiä uimasta, voidaan kysyä onko se oikein? Satanismi nojaa viidakon lakiin, jonka mukaan vahvin ottaa sen mitä haluaa, ja muut tyytyvät rippeisiin. Osa rikkaiden satanistien hegemoniaa ovat heidän suojelemisekseen säädetyt lait. Ne ovat vahvemman keinoja pärjätä heikkoja vastaan. Tuomarit vapaamuurareita ja saatananpalvojia. Rappari ei joudu ikinä vankilaan, ellei riko lakia aivan todella räikeästi. Asianajajat tekevät mitä kerhon porukka käskee. Poliitikot toimivat kerhon alaisuudessa. Sitten on media, joka ohjaa kansan kohti yleisesti hyväksyttyä - sellaista mukavan pyöreää - totuutta, jota ei kyseenalaisteta. Keskustelua käydään sivistyneesti merkityksettömistä yksityiskohdista.

Puhtaassa markkinataloudessa pätee "laissez faire": Mitään kaupantekoa ei ole säädelty ja verotettu. Kaikki kauppa on vapaata. Kaupanteon lainalaisuudet määrittävät palveluiden ja tuotteiden hinnat. Kysyntä ja tarjonta määräävät kaiken. Suurin osa ihmisistä on kuitenkin tuomittu köyhyyteen, koska jos kaikilla olisi paljon rahaa, nousisivat tuotteiden hinnat nopeasti ylös. Vain pieni osa kansasta voi olla rikkaita. Ja he ovat kaikki satanisteja. Ilman satanismia ei voi pärjätä. Toisaalta sen kanssa ei pääse neulansilmästä läpi kohti taivasten valtakuntaa.

Ihmiselämä on siis piinaa kaikille, se on sellaiseksi säädetty. Mutta miksi suurrikkaat haluaisivat maksaa palkkoja johtajillekaan, ellei ole pakko? Jos kerran halutaan ottaa työläiset ulkomailta; ihmisiä, jotka suostuvat muutaman euron tuntipalkkoihin, niin otetaan saman tien myös johtajat, jotka suostuvat 1000 euron kuukausiluksoihin. Se on selvää säästöä. Hyvinvointivaltio perustuu ajatukseen, jossa suurin osa kansasta on keskiluokkaa. Jos ei taloudellisesti, niin ainakin henkisesti. USA:ssa tämä malli romutettiin pikkuhiljaa 60-luvulta alkaen. Enää siitä ei ole mitään jäljellä. Suomessa hyvinvointivaltiota pidetään yllä lainarahalla, koska elintasosta ei haluta tinkiä. Rahanluontioikeus on annettu Euron myötä Brysseliin ja matalat korot kannustavat velanottoon.

Pohjoismainen hyvinvointivaltio on laamannille hyvä. Sosiaaliturvet ja muut erilaiset turvaverkot suojelevat vähäosaisia. Jos laamanni ei antaudu päihteiden vietäväksi, hänellä on mahdollisuus elää taloudellisesti siedettävää elämää. Tähän vaikuttaa toki moni yhteiskunnasta riippumaton asia. Kuten se, minkälaisia ihmisiä laamannilla on ympärillään. Asuuko hänen naapurissaan rosvoja ja suojelevatko hänen ystävänsä tai sukulaisensa häntä? Paljon vaikuttaa myös laamannin oma persoona. Jos hänestä pidetään, ei häntä välttämättä muiluteta niin pahasti. Laamanni on kuitenkin aina toisen luokan kansalainen vailla ihmisoikeuksia. Tämä räikeä epäkohta kuitataan satanistien keskuudessa neljällä sanalla: niin se vaan menee. Sitä

voi kutsua myös termillä valikoitu jakamaton ihmisarvo.

Ufot eivät elättele toiveita maailmasta jossa kaikki ovat kavereita keskenään. Vastavoimat ajavat toisiaan eteenpäin. Ufot eivät pidä ihmisiä kädestä kiinni vaikeuksien hetkellä, koska ihmisten pitää oppia pitämään itse itsestään huolta. Jos joku tekee kaiken puolestasi, totut siihen. Laiskistut ja passivoidut. Jos ei mene eteenpäin niin näivettyy, sillä maailma ympärillä ei pysähdy. Downshiftaaminen ei tarkoita sitä, että ihmiset olisivat laiskoja. Vaan sitä, että kellokortti leimataan kaksi tuntia myöhemmin sisään tai kaksi tuntia aikaisemmin ulos.

En pidä itseäni mallikansalaisena. Olen henkisesti ja fyysisesti laiska. En haluaisi nähdä vaivaa ja olen kiero kasvanut. Yritän rimpuilla luontoani vastaan, mutta olisi tämän helpommaksikin voinut tehdä. Olenkin sitä mieltä, että ihminen pitää opettaa työteliääksi ja aktiiviseksi pienestä pitäen. Tällöin siitä tulee luontevaa toimintaa. Vaivannäköä ei pidä erityisenä ponnisteluna, vaan se on kaiken lähtökohta. Joka päivä pitää nähdä vaivaa. Mutta sen voi tehdä kevyin mielin. Suuren karhunpalveluksen lapselleen tekee se, joka opettaa tämän laiskuuteen. Passiivisuus on masennuksen kehto.

Henkinen pääoma, jota kerrytetään lukemalla ja opiskelemalla, myös kahlitsee ajattelua. Se luo kaavoja, joiden pohjalta suunnistaa ja edetä. Kaavoja jotka kangistavat. Kirjat stimuloivat ajattelua, mutta ovat myös täynnä mielikuvituksettomia ajatuksia. Tietoa. Valheita. Mielipiteitä. Mielen turhaa painolastia. Ehkä tärkeämpää onkin meditoida.

Ihmisten kulttuurissa tieto on valtaa. Sitä ei jaeta, koska silloin sillä ei ole enää samaa arvoa. Ihmisten elämä on kilpailu. Se mitä sinulla on, on joltain muulta pois. Siksi tietoa vaalitaan eikä levitetä. Valheita sen sijaan levitetään, jotta saadaan vastustajien elämää sekoitettua. Heidän aikansa kuluu valheiden kiistämiseen. Kun valhetta levitetään tarpeeksi paljon, siitä tulee totuus. Ihmiset sisäistävät valheen josta on tehty yleinen totuus, eivätkä enää halua kyseenalaistaa sitä. Samalla he kyseenalaistaisivat oman sosiaalisen asemansa ja henkisen hyvinvointinsa. On helpompi olla osa valhetta.

Mutta samoin kuin ei kannata valehdella itselleen, ei ihmisen kannata myöskään ruokkia pinnallisia ajatuksia. Pitää haastaa itseään. Sitä on hyvin paljon se mitä ajattelee. Ajattelemisenkin on tekemistä. Kasvuprosessi "kokonaiseksi" ihmiseksi on kuitenkin vaikea. Siinä onkin yksi ihmisen ongelmista. Ihmisellä kestää 20-40 vuotta varttua aikuiseksi, koska jokaisen pitää opetella kaikki asiat alusta lähtien. Mitään ei anneta pohjalle. Kollektiivinen tietoisuus on tapettu myrkyttämällä. Ihmiset on eristetty toisistaan. Jokainen on yksin.

Kenties uuden teknologian avulla pystymme kommunikoimaan toistemme kanssa ilman tarvetta samaan kieleen. Epäilen vain, että tuo kanava on korruptoitu. Vähintäänkin sitä valvotaan tarkasti. En ihmettelisi jos NWO tarkoittaa sitä, että aivoimplantti tulee pakolliseksi. Sitten joku ohjelmoi ihmisiä heidän sitä huomaamatta.

Entisaikoina ihminen eli 40-vuotiaaksi. Nykyään eletään 70-vuotiaiksi. Tulevaisuudessa voitaisiin elää 150-vuotiaiksi. Mutta mitä vanhemmaksi elää, sitä nopeammin vuodet vierivät. Ne putoilevat päällekkäin yhä tiiviimmäksi nipuksi, josta niitä on vuosi vuodelta vaikeampi erottaa toisistaan. Eivät ne kaikki samanlaisia ole. Mutta suhteessa koko elämään yksi vuosi on aina vaan lyhyempi aika. Siksi ihmiselämän tärkein aika on lapsuus ja nuoruus. Sitä tulee vaalia ja siihen tulee panostaa. Ehkä tulevaisuuden NWO-maailmassa lapset kasvatetaan laitoksissa. Vanhemmat pääsevät näkemään heitä vain viikonloppuisin ja lomilla. Tästä on se hyöty, että psykopaattien määrä vähenee. Haittapuolena kaikista tulee aivopestyjä ja mieleltään sairaita muilla tavoin.